

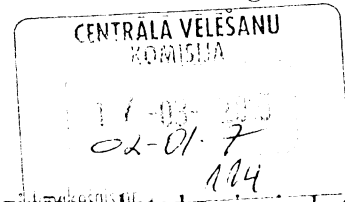
LATVIJAS UNIVERSITĀTE
JURIDISKĀ FAKULTĀTE
VALSTSTIESĪBU ZINĀTŅU KATEDRA

Rīga, Raiņa bulv. 19, 255.kab., LV - 1586; Tālr.: 67034447; Fakss: 67034562; E-pasts: Juridiska.fakultate@lu.lv

12.03.2015. Nr.2020-V10- 25

Latvijas Republikas Centrālajai vēlēšanu komisijai

Smilšu iela 4, Rīga, LV 1050

Par atzinuma sniegšanu

LU Juridiskās fakultātes dekāna uzdevumā Valststiesību zinātņu katedra ir izskatījusi Centrālās vēlēšanu komisijas 2015. gada 26.februāra vēstulē Nr.02-01.7/28e, izteikto lūgumu sniegt atzinumu, vai vēstulē norādītais likumprojekts (turpmāk – Likumprojekts) pēc formas un satura uzskatāms par pilnīgi izstrādātu.

Satversmes 78. panta pirmais teikums nosaka, ka „ne mazāk kā vienai desmitai daļai vēlētāju ir tiesība iesniegt Valsts Prezidentam pilnīgi izstrādātu Satversmes grozījumu projektu vai likuma projektu, kuru Prezidents nodod Saeimai.”

Satversmes tiesa 2012. gada 19. decembra lēmumā par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2012-03-01, 18.3. punktā ir atzinusi, ka par pilnīgi izstrādātu nevar atzīt tādu likumprojektu, kas:

- 1) paredz izlemt tādus jautājumus, kuri vispār ar likumu nav regulējami;
- 2) tā pieņemšanas gadījumā nonāktu pretrunā ar Satversmē ietvertajām normām, principiem un vērtībām;
- 3) tā pieņemšanas gadījumā nonāktu pretrunā Latvijas starptautiskajām saistībām.

Ar šo vēršam uzmanību, ka minētais likumprojekts (konkrētāk - tā 1.panta saturs sadaļā par deputātu atbildību) varētu nonākt pretrunā ar Satversmes 28.pantu, kurš nosaka: „Saeimas locekli ne par balsošanu, ne par amatu izpildot izteiktām domām nevar saukt pie atbildības ne tiesas, ne administratīvā, ne disciplinārā ceļā. Saeimas locekli var saukt pie tiesas atbildības, ja viņš, kaut arī amatu izpildot, izplata: 1) godu aizskarošas ziņas, zinādams, ka tās nepatiesas, vai 2) godu aizskarošas ziņas par privātu vai ģimenes dzīvi.” Tādējādi piedāvātā likumprojekta redakcija būtu pretrunā ar šajā Satversmes pantā nostiprināto deputātu neatbildības principu, kas paredz, ka deputātus par balsošanas ceļā pieņemtajiem lēmumiem nevar saukt pie atbildības.

Papildus iepriekš minētajam, likumprojekts neatbilst arī tiesiskās noteiktības principam – tas ir neskaidrs, jo neparedz nedz atbildības priekšnoteikumus, nedz atbildības piemērošanas procedūru, līdz ar to šādu tiesību normu pēc tās pieņemšanas praktiski nebūtu iespējams piemērot.

Ievērojot iepriekš minēto, likumprojekts Valststiesību zinātņu katedras docētāju ieskatā nebūtu atzīstams par pilnīgi izstrādātu, un tādējādi neuzskatām par lietderīgu analizēt citus likumprojekta trūkumus.

Valststiesību zinātņu katedras vadītāja, asoc.prof.

A. Kārklīņa